

ת"פ 31139/08/13 - מדינת ישראל נגד יעקב אלקיים

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 31139-08-13 מדינת ישראל נ' אלקיים(עציר) 27.02.2014

בפני כב' השופטת יהודית אמסטרדם
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה ע"י ב"כ עו"ד גלית אפרתי
נגד

הנאשם יעקב אלקיים (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד ניל סיימון

גזר דין

א. פתח דבר

1. הנאשם הורשע עפ"י הודאתו בביצוע עבירה של שוד - עבירה לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

2. הנאשם הודה כי בתאריך 15.08.13 בסמוך לשעה 11:30 הוא נכנס לסניף בנק "מרכנתיל" ברח' העצמאות 65 בבת-ים (להלן: "**סניף הבנק**"), כשהוא חובש כובע מצחייה, מרכיב משקפי שמש ומצויד בפתק עליו רשם קודם לכן: "**שוד, את הכסף, אני עם נשק**".

הנאשם, אשר החזיק במכנסיו אקדח פלסטיק, ניגש לפקידת הבנק, ואיים עליה בכך שמסר לה את הפתק המוזכר לעיל, וכן הרים את חולצתו כדי שהפקידה תראה את האקדח שהציץ ממכנסיו.

הפקידה שסברה כי מדובר באקדח אמיתי מסרה לנאשם סך 21,000 ₪. בעת מסירת הכספים צעק הנאשם לעברה: "**תביאי את הכל, שקט, שקט**".

הנאשם נמלט מהבנק עם סכום הכסף שקיבל מהפקידה, וזרק בקירבת מקום את הפריטים ששימשו אותו לצרכי השוד: אקדח פלסטיק, כובע קסקט ומשקפי שמש.

ב. הסדר הטיעון

3. ב"כ המאשימה הגיעה להסדר טיעון עם הנאשם ובא-כוחו, ולפיו הנאשם הודה בעובדות כתב

האישום.

הוסכם בין הצדדים כי הם יעתרו במשותף להטיל על הנאשם עונש מאסר לתקופה בת 26 חודשים מיום מעצרו, וכן מאסר על-תנאי ופיצוי בסכום שייקבע ע"י ביהמ"ש עד תקרה מירבית של 1,500 ₪.

עוד הוסכם כי עקב מצבו הכלכלי של הנאשם - לא יוטל עליו קנס.

ג. עברו הפלילי של הנאשם

4. לנאשם עבר פלילי בעבירות רכוש, וזאת החל משנת מ-1983, אז הוטלו עליו מאסרים על-תנאי, והוא מעולם לא ריצה עונש מאסר מאחורי סורג ובריח.

העבירה האחרונה המיוחסת לנאשם היא מחודש מרץ 2010 בגין החזקה ושימוש בסמים לצריכה עצמית (ראו: ת/1).

ד. טיעוני ב"כ הצדדים

5. ב"כ המאשימה עתרה לביהמ"ש לכבד את הסדר הטיעון בהדגישה כי מדובר אמנם בעבירה חמורה, אלא שהמאשימה מצאה לנכון להגיע להסדר הטיעון עם הנאשם נוכח הודייתו, חיסכון זמן שיפוטי, כמו גם אי-הטרחת העדה - פקידת הבנק למתן עדות באופן שחסך ממנה לחוות את הטראומה מחדש.

עוד הוסיפה ב"כ המאשימה וציינה, כי מדובר באירוע שבוצע ללא אלימות וללא כלי נשק אמיתי, והנאשם החזיק באקדח פלסטיק.

לנאשם עבר פלילי בעבירות רכוש מלפני 6 שנים, והוא לא ריצה עונש מאסר בפועל עד היום.

בנוסף לכך, הכסף שנשדד - נתפס והוחזר לבנק.

יחד עם זאת, נוכח הפגיעה הנפשית שנגרמה לפקידה בעקבות הצגת הפתק והאיומים בכלי נשק כלפיה, סברה ב"כ המאשימה כי יש צורך בתשלום פיצוי לפקידה, ועל כן עתרה לפצות אותה בפיצוי כספי.

6. ב"כ הנאשם עתר אף הוא לביהמ"ש לכבד את הסדר הטיעון, בצינו, כי רצה לפנות לאפיק השיקומי, אלא שבהיעדר מוטיבציה מספקת מצד הנאשם לא ניתן היה לשלבו בקבוצה טיפולית, וכך גם נמנעה השתלבותו בפרויקט "בראשית" של שב"ס.

עמוד 2

עוד טען ב"כ הנאשם והוסיף, כי עובר למעצרו, היה הנאשם דר-רחוב ומכור לסמים.

הסדר הטיעון נעשה בעקבות הליך של גישור, והנאשם הודה והביע חרטה.

נוכח מצבו הכלכלי הקשה עתר בא-כוחו לביהמ"ש שלא להטיל עליו תשלום פיצוי למתלוננות.

7. הנאשם הביע צער על מעשיו, וציין כי הוא מבקש להשתקם, וזה נמנע ממנו בעקבות ניסיונו האובדני במהלך מעצרו.

ה. דין

8. עסקינן במי שתכנן מעשה שוד, והכין לצורך כך פתק עליו רשם שמדובר בשוד ושיש להעביר אליו את הכסף, וכן הצטייד באקדח פלסטיק ואמצעי הסוואה כגון כובע קסקט ומשקפי שמש.

אין חולק על חומרת העבירה, וגם אם הרקע לביצועה הוא הצורך במימון צריכת סם - אין בכך כדי להקל עם הנאשם.

9. כבר נקבע לא אחת כי חובה להגן על הציבור ככלל, וסניפי בנק הדואר ובנקים בפרט מפני מעשי שוד, ויהא מניעים אשר יהא. ראו דבריה של כב' השופטת שטרסברג-כהן בע"פ 4872/95 **מדינת ישראל נ' גל איילון ואח'** תק-על 95(3), 1398.

10. תדירות ונפוצותן של עבירות השוד הפכו להיות תופעה מדאיגה. הקלות הבלתי נסבלת של ביצוע מעשה שוד כאשר במאמץ קטן יחסית ובאופן מיידי ניתן להשיג סכום כסף גבוה - אלו נסיבות המצריכות תגובה עונשית מחמירה.

בע"פ 6752/10 **יהודה טטרואשווילי נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) הדגיש ביהמ"ש את הצורך להטיל עונש של מאסר בפועל בעבירות שוד.

11. עבירת השוד לובשת צורות שונות, מהן קשות ואכזריות, ומהן ברמה נמוכה של איומים, אך הצד השווה שבהן הוא הרצון להשיג "כסף קל".

ניתן לשער את האימה האופפת את פקידת הבנק הניצבת מול שודד המביע כוונות אלימות, והיא אינה יודעת אם בידיו מצוי נשק אמיתי, אם לאו.

שומא איפוא על ביהמ"ש בעת קביעת העונש לשקול את חרדת הקורבן, ובעיקר את הרתעת העבריינים הפוטנציאליים.

12. בענייננו, אין כל אפשרות לאפיק שיקומי אצל הנאשם, וזאת כנראה מחוסר מוטיבציה.

הנאשם אמנם הביע רצון ליטול חלק בפרויקט "בראשית" שמתנהל בשב"ס, אלא שבשל ניסיון אובדני שביצע בתאריך 27.08.13 - הוא מוגדר כ"עצור בהשגחה" ונמצא במעקב של גורמי הטיפול.

כ"עצור בהשגחה" לא ניתן לשלבו בפרויקט גמילה המצריך יציבות ומסוגלות נפשית (ראו מכתבה של קצינת אסירים בימ"ר תל-אביב - אורנה גיט מתאריך 22.12.2013).

ניתן אולי לצפות לכך שבמהלך תקופת המאסר שתוטל על הנאשם התנהגותו תהיה יציבה ואזי שב"ס ימצאו אותו מתאים להליך של גמילה מסמים.

13. סימן א'1 בתיקון מס' 113 לחוק העונשין, שעניינו "**הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה**" אינו מתייחס מפורשות לענישה בתיק אליו הגיעו ב"כ הצדדים להסדר טיעון.

יפים לענייננו דבריו של כב' השופט משה יועד-כהן (מחוזי י-ם) בת"פ 27505-06-12 **מדינת ישראל נ' בן אבו חרתיה** [פורסם בנבו, 27.12.12], ככל שהם מתייחסים לא לטווח הענישה (אופציה שהצדדים לא בחרו בה), אלא לענישה המוסכמת (האופציה שנבחרה):

"עפ"י הוראת סעיף 40ג' לחוק: 'ביהמ"ש יקבע מיתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם, בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה... מאידך, אין ספק כי שיקוליו של ביהמ"ש בגזירת עונש כאשר מוצג לו טווח ענישה מוסכם בין הצדדים, אינם יכולים להיות זהים לשיקולים כאשר גזירת העונש אינה מצויה במסגרת הסדר כזה. לעניין זה ראו הצעת חוק סדר דין פלילי (תיקון מס' 65) (הסדר טיעון) התש"ע-2010, שבה מוצע בסעיף 220א(א) לקבוע: 'הציגו בעלי הדין בפני ביהמ"ש הסדר טיעון הנוגע לעונש או לתוצאות משפט אחרות... ינחה עצמו ביהמ"ש בגזירת הדין לפי הסדר הטיעון".

14. נוכח האמור לעיל, ומשהוצג הסדר טיעון לעניין העונש, וביהמ"ש אינו מוצא כי הוא פוגע באינטרס הציבורי - הענישה המוצעת ע"י הצדדים הינה הענישה הראויה.

בהמשך לאמור לעיל, אני קובעת שאין בהסדר הטיעון שהוצג בביהמ"ש כדי לפגוע פגיעה מהותית בטובת הציבור, ועל כן אני מוצאת לנכון לכבדו.

15. לאור כל המקובץ לעיל, ולאחר ששקלתי את טיעוני ב"כ הצדדים, אני מטילה על הנאשם את העונשים כדלקמן:

(א) 26 חודשי מאסר החל מיום מעצרו בתאריך 15.08.13.

(ב) 18 חודשי מאסר על-תנאי, והתנאי הוא שלא יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר העבירה בה הורשע או כל עבירת אלימות או עבירת רכוש מסוג פשע.

(ג) עקב מצבו הכלכלי של הנאשם לא יוטל עליו קנס, ובשל היותו דר-רחוב ללא תמיכה כלכלית - לא אטיל עליו תשלום פיצוי.

הודע לנאשם על זכותו לערער על גזר-הדין לביהמ"ש העליון תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ז אדר תשע"ד,
27 פברואר 2014,
בנוכחות ב"כ המאשימה,
הנאשם ובא-כוחו.

**יהודית אמסטרדם,
שופטת**